

Věra Mertlíková: Lektvar správných žen

ukázka

Bylo po desáté. Opatrně vyšla na dvorek a rozhlédla se. Děda klímal u televize a Andělka dávno spala v přístěnku.

Musí si pospíšet! Vnučka pojedje domů ranním autobusem a květnová noc je krátká.

Venku bylo chladno. Možná to nějak souviselo se skutečností, že měla na sobě jen roztrženou spodničku a jednu starou tenisku. Ubývající měsíc svítil, ale bábinka pro jistotu do košíku šoupla baterku, kterou obvykle nosila jen na výpravy do budky na kraji hnojiště. Po chvíli váhání přidala i půllitřík rumu ze zásoby v komoře. Člověk se nemusí vzdát všech výtěžků civilizace, aby byl dobrá čarodějka.

Popadla košík, zvedla oči k obloze a zamyslela se. Jít cestou necestou, oblečená neoblečená, obutá neobutá, dát dobrým duchům dar-nedar, který mám doma a nevím o něm... Jak je to dávno, kdy naposled vařila lektvar pro správné ženy? Květin na něj musí být devět z devíti luk – ale kterých?

„Dej mi sílu, dobrá Paní, šťastnou ruku v čarování. Dobré oko, jasná mysl, musím najít... dobromysl!“

Pochopitelně. Dobrá mysl je důležitá. Nenechat se ubít starostmi všedního dne. Nehádat se kvůli hloupostem. Brát věci s nadhledem a nikdy se nehněvat déle než do západu slunce.

Dobromysl roste u včelína. Ještě kousek – tady někde to bylo!

Bábinka utrhla pár voňavých snítek a položila je na dno košíku. Pak rozsvítila baterku. Děda tu určitě položil bedničku s dnešním rojem a vrazit do ní by nebyl nejlepší nápad.

Posvítla k barevným domečkům pro včely – a zalapala po dechu. Vedle špalkového úlu vyřezaného do tvaru obrovského tlustého trpaslíka seděla postavička v červené čepičce. Držela se dřevěného krasavce za ruku a zasněně poslouchala, jak včelky uvnitř potichu šustí křídélky.

„Fujtajbl!“ odplivla si stará vědma. „Co tady děláš, ženská?“

„Jsme tady spolu,“ pronesla dotčeně zahradní trpaslice. U nohou měla krumpáček a příhodně zhasnutou lucerničku. Přes den vídala bábinka malé červené postavičky v zahrádkách - ale co svět světem stál, nikdo se nikdy nezajímal, co dělají trpaslíci v noci. „Patříme k sobě. Miluji ho už deset let a ani ty naši lásce nezabráníš, velká čarodějko!“

„No dobře.“ Božka ztlumila světlo a obrátila se k odchodu. „Když ho miluješ, není co řešit. Ale... On ti asi ještě nabídku neudělal, že ne?“

„Ne,“ povzdechla si vousatá nevěsta. „Ale ty bys mi mohla pomoci! Zrovna dnes jsme narazili na novou zlatou žílu. Vede přímo pod tvým domem. Když ho oživíš, odměníme se ti!“

„Odměníme?“

„Jo. Je mi skoro sedmdesát a naši začínají bručet, že bych měla být dávno z domu. Budou štedří, uvidíš.“

Čarodějka se zamyslela. „Za svítání budu vařit lektvar pro správné ženy. Trochu ti dám, aby ses mohla rozhodnout. Možná bych ho dokázala přivést k životu, ale procházka růžovým sadem to nebude. Teď máš klid. Jenomže bukové dřevo je prostě dřevo - víš, jak se nadřeš, než ho dokážeš utahat?“

Trpaslice naprázdno polkla, ale bábinka už byla myšlenkami jinde. „A na zlato zapomeňte! Pokud zjistím, že mi někdo kutá pod barákem, nasypu mu do vousů kudibabky!“

Ženuška v červeném se otřásla. Lopuchové kuličky jsou nepříjemné i na oblečení a v bělostném plnovousu by to byla hotová pohroma. Pak se však rozpoměla na zdvořilost, smekla čepičku a uklonila se.

„Děkuji ti, velká čarodějko! Hodně štěstí na tvé cestě!“

Jo, štěstí se bude hodit, pomyslela si bábinka. *Zvlášť, když si za živý svět nedokážu vybatit zbývajících osm kytek.*

Popadla košík a přes rameno se ohlédla na podivnou dvojici.

Trpaslíci jsou divní. Ano, bývají trpělivější než lidé - ale čekat deset let na milence ze dřeva je i na sádra úctyhodný výkon.

Žena potřebuje trpělivost. Někdy je třeba věci řešit hned, ale někdy se jim musí dát čas, aby mohly vyžrát. Nevzdávat se po první nesnází, nerozčilovat se, když všechno nejde právě teď, nezapomenout, že něco prostě vyřešit nejde - ale zároveň nepromarnit život čekáním na sen, který nikdy nepřijde.

Ano, něco pro trpělivost v lektvaru určitě bylo! Která kytka dokáže čekat až do skonání světa??

A stará vědma se vydala úvozem, aby u cesty mezi poli utrhla květ čekanky.